

Szanowna Pani
Prof. dr hab. n. med. Małgorzata Radwan-Oczko
Dziekan
Wydziału Lekarsko-Stomatologicznego
Uniwersytetu Medycznego we Wrocławiu

Łódź, 4 maja 2019

Sprawa: **Ocena rozprawy doktorskiej pani lek. dent. Ewy Zawiaślak**
"Wczesne efekty leczenia metodą dystrykcji przezpodniebiennej zwężeń szczęki u
pacjentów dorosłych"

Przedstawiona do recenzji praca dotyczy chirurgii ortognatycznej, działu chirurgii szczękowo-twarzowej, który jest nierozdzielnie związany ze współpracą z ortodontją. W związku z tym praca naukowa z tego zakresu musi być interdyscyplinarna: chirurgiczno-ortodontyczna.

Wstęp to 38-stronnicowy rozdział szeroko wprowadzający w zagadnienia wad twarzowej części czaszki, ich leczenia ze szczególnym uwzględnieniem osteogenezy dystrykcyjnej, powikłań i stabilności wyników. Jest to najdłuższy rozdział w pracy. Choć jest ciekawy, to sądzę, że można by go skrócić bez straty merytorycznej dla doktoratu.

Celem pracy jest ocena zmian poprzecznych zachodzących w szkielecie twarzowej części czaszki, szczególnie jej środkowego piętra, rozpatrywanych w stosunku do płaszczyzny strzałkowej (pośrodkowej) po leczeniu poprzeczną osteogenezą dystrykcyjną dorosłych pacjentów ze zwężeniem szczęki.

Rozdział „Materiał i metoda” (15 stron) zawiera kryteria włączenia i wyłączenia pacjentów, charakteryzuje grupę badaną, systematycznie opisuje protokół leczenia, jest ilustrowany licznymi zdjęciami, rysunkami, tabelami i rycinami. W pełni charakteryzuje sposób przeprowadzenia badań. Badania statystyczne są prawidłowo dobrane do analizowanych danych. Jestem mile zaskoczony bardzo dobrym opisem stosowanych metod.

Wyniki (22 strony) są w pełni profesjonalnie napisanym tekstem naukowym. Przedstawiają w całości efekty przeprowadzonych badań, w sposób czytelny i przystępny. Nie mam żadnych uwag do tego ważnego rozdziału.

Dyskusja jest przeprowadzona na 9-ciu stronach w oparciu o aktualne piśmiennictwo. Autorka omawia tu wszystkie aspekty poszerzania szczęki, zarówno pod względem techniki chirurgicznej jak i ortodontycznej. Podaje skutki leczenia opisywane w literaturze i swoich badaniach. Jest dobrze napisany tekst naukowy.

Dyskusję wieńczy 10 wniosków. Oceniam, że 3-ci wniosek zawiera się w pierwszym. Wniosek 3 i 7 można by połączyć ze sobą. Generalnie wnioski odpowiadają kryteriom ich tworzenia i dobrze oddają osiągnięcia pracy naukowej. Tu następują streszczenia i 207 pozycji spisu piśmiennictwa użytego w pracy. Trochę zazdroścę doktorantce możliwości zapoznania się z artykułem dr Edwarda Angle'a z 1860 roku. Większość pozycji pochodzi z ostatnich lat. Moim zadaniem można by ograniczyć liczbę podręczników zawartych w tej bazie.

Drobne uwagi do redakcji pracy: ryc. 3 i 5 są identyczne poza podpisami, można spróbować używać polskiego słownictwa np. zamiast słów „transwersalny”, „na zdjęciach frontalnych w projekcji PA”, „ekspansja śruby”, „paralelny charakter” czy „istotna afiliacja”. Wynika to zapewne z potrzeby czerpania wiedzy ze źródeł anglojęzycznych przy braku polskich, ale ostatnio pojawiła się już pierwsza polska pozycja książkowa z zakresu leczenia wad pod redakcją T. Gedrange, J. Zapały i M. Dominiak. W streszczeniu nie ma rozdziału „Wnioski” a jest „Dyskusja” (choć treść tego akapitu wskazuje na wnioski). Te uwagi nie umniejszają walorów naukowych pracy i mojej wysokiej oceny dla jej wartości.

Szata graficzna jest bardzo dopracowana, co zwiększa komunikatywność. Wydanie monografii jest bardzo staranne. Należy podkreślić, że Doktorantka wykorzystała walory druku kolorowego do podkreślenia najważniejszych informacji płynących z tekstu i rycin. Materiał naukowy zebrany jest samodzielnie i prawidłowo, a jego interpretacja jest szczegółowa i pełna. Praca dotyczy ważnego zagadnienia klinicznego z zakresu chirurgii szczękowo-twarzowej, jest ciekawa i stanowi samodzielne rozwiązanie przez Autorkę problemu naukowego. Całokształt pracy świadczy o konsekwencji i systematyczności. Rozprawa „Wczesne efekty leczenia metodą dystrakcji przezpodniebiennej zwężzeń szczęki u pacjentów dorosłych” w pełni odpowiada wymaganiom stawianym dla uzyskania stopnia doktora nauk medycznych.

Wnoszę, zatem, do Wysokiej Rady Wydziału Lekarsko-Stomatologicznego Uniwersytetu Medycznego imienia Piastów Śląskich we Wrocławiu o dopuszczenie lek. dent. Ewy Zawiślak do dalszych etapów przewodu.

Marcin Kozakiewicz

Prof. dr hab. n. med. Marcin Kozakiewicz
recenzent w postępowaniu doktorskim
Lek. dent. Ewy Zawiślak

